

fra sønderjydske Side, ingenlunde kunde opfattes som en fuldgyldig Repræsentation for den sønderjydske Kirke. Det har desværre vist sig klart nok senere, at heller ikke Vælgerforeningen som saadan kunde opfattes som en fuldgyldig Repræsentation for de danske Sønderjyder. Da vi altsaa fik en virkelig Repræsentation for den sønderjydske Kirke ind i Udvalget, viste det sig da ogsaa, at den paa adskillige Punkter saa anderledes paa Sagerne end de, der sad i Vælgerforeningens Udvalg; alligevel maa det indrømmes, at man har taget det allerstørste Hensyn til de Krav og Ønsker, der dør kom frem, hvilket jeg ogsaa finder fuldstændig rimeligt.

Vi er altsaa glade ved, at det foreliggende Lovforslag i saa høj Grad tager Hensyn til det Arbejde, der er gjort i det Fællesudvalg, der har været nedsat ifølge den nævnte Lov, og jeg blev noget forbauset ved at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Borgbjerg) tale om, at de foreliggende Lovforslag var inspireret af og Udtryk for preussisk Tankegang, og at man fik det Indtryk, at den højtærede Kirkeminister havde siddet med tyske Bøger og omhyggeligt klippet ud af dem for at sætte disse Love sammen. Det synes, som om det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke har nogen virkelig Forstaaelse af, at disse Lovforslag væsentlig er Udtryk for det Arbejde, der er udført i det for den sønderjydske Kirke og den danske Folkekirke repræsentative Udvalg. Hvis disse Lovforslag altsaa præges af preussisk Tankegang, maa det hænge sammen med, at de danske Sønderjyder og de danske Medlemmer af den danske Folkekirke er blevet smittet af den samme preussiske Tankegang, som det ærede Medlem formoder har betaget den højtærede Kirkeminister saa stærkt. Hvis man vil ræsonnere paa den Maade, kommer man imidlertid ud i det latterlige, thi saa maa man antage, at de Beslutninger, som en saadan Forsamling efter grundig og alvorlig Overvejelse er kommet til som det heldigste for den danske Folkekirke, i Virkeligheden ikke er Udtryk for dansk Aand, men for noget ganske andet. Jeg tror dog, at dette kun er en Etikette, som det ærede Medlem af agitatoriske Hensyn ønsker at sætte paa disse Lovforslag, men som ingen Værdi har, hvilket enhver, der har kirkelig Interesse, vil kunne forstaa.

Vi glæder os over, at man ved Udarbejdelsen af disse Lovforslag har taget saa stærkt Hensyn til det, der er fremkommet

fra det kirkelige Fællesudvalg. Dette er ganske vist kun ret og tilbørligt, men det er alligevel saare glædeligt, og jeg kan fuldt ud slutte mig til den højtærede Kirkeministers Udtalelse ved Forelæggelsen om, at der er udført et meget omhyggeligt og grundigt Arbejde i det kirkelige Udvalg, saa grundigt som den begrænsede Tid tillod. Og lad mig tilløje, at Arbejdet i det kirkelige Udvalg tillige var præget af den varmeste Forstaaelse af Kirkens Vel, ligesom jeg ogsaa navnlig vil fremhæve den store *Resignation*, der blev vist med Hensyn til de enkelte Partiernes Standpunkter. Der herskede i det kirkelige Udvalg en Samfølelse, der gav sig meget smukke Udslag. Jeg mindes ganske særlig visse Udtalelser, der blev fremsat, inden vi skiltes, og som vidnede om virkelig Højagtelse for dem, der havde været Talsmænd for andre Opfattelser end ens egne. Jeg tror derfor, at det kirkelige Udvalgs Betydning ikke blot har været den, at det har gjort dette grundige solide Arbejde, men det har ogsaa i høj Grad haft Betydning derved, at det har lært de forskellige kirkelige Retninger Respekt for hinandens Opfattelse og har ført til en virkelig Forstaaelse af, at de dog hviler paa samme Grund. Ligeledes tror jeg, jeg tør sige, at den Mistænksomhed, som i saa høj Grad og saa tidt kommer frem — desværre ogsaa paa det kirkelige Omraade — overfor andre Retninger, til en vis Grad har faaet et Grundskud ved, at man her har samarbejdet og har kunnet samarbejde paa fælles Grund. Alene dette, at hvert Møde blev indledet med Bøn, viste klart, hvordan man følte sig staaende paa fælles Grund. Selv om der derfor om mange Enkeltheder har været afvigende Opfattelser — det ser man jo af de dissenterende Resultater, der foreligger af det kirkelige Udvalgs Arbejde —, har man dog dør fundet hinanden i saa høj Grad med Hensyn til en Række vigtige Spørgsmaal, og derfor har dette Udvalgs Betænkning og Forslag Krav paa den største Respekt.

Jeg nævnte, at man i dette Udvalg har vist *Resignation*, og her vil jeg pege paa, hvordan man paa et meget væsentligt Punkt netop viste absolut *Resignation*. Der har flere Gange været Tale om den Skrivelse, vi fik fra den højtærede Kirkeminister, og hvori han udtalte, at han ikke ønskede, at Spørgsmaalet om en Kirkeforfatning skulde inddrages i Debatten. Fra alle Sider indenfor det kirkelige Udvalg var man klar over, at dette Spørgsmaal ikke burde inddrages i Debatten, hvis man skulde føre Forhandlingerne til et Resultat